

SEGON NIVELL

Fonètica i ortografia

1. Vocalisme - Diftongs: Funcions no vocàliques de la *i* i de la *u*. Diftongs creixents. Diftongs decreixents. Triftongs
2. Ortografia de les oclusives sordes i sonores en mots amb dificultat
3. Ortografia de les palatals fricatives i de les africades en mots amb dificultat
4. Ortografia de les nasals: geminacions mm, nn. Els grups consonàntics mp i mf. Mots amb dificultat del vocabulari bàsic.
5. Ortografia de les laterals: ús de la grafia l·l en mots amb dificultat.
6. La grafia h: pronunciació aspirada.

Morfosintaxi

1. L'oració: oracions compostes: coordinades i subordinades. Oracions coordinades juxtaposades. Tipus d'oracions subordinades (substantives, adjectives i adverbials): estructura i funció. Les oracions interrogatives indirectes

2. Components del grup nominal

L'article: casos especials sense apostrofació i casos especials sense contracció. Construccions amb l'article *e/* o amb altres estructures amb funció abstractiva o intensiva. Modismes que presenten interferències amb l'article *lo* neutre.

Pronoms: pronoms febles: combinacions binàries.

Determinants: valor semàntic i ús restringit en registres formals de les formes llur/llurs. Morfologia i usos dels quantitatius invariables. Morfologia i usos d'alguns adjectius i pronoms indefinits

L'adjectiu: col·locació de l'adjectiu.

Pronoms relatius: concepte i diversos tipus de relatius. Ffunció sintàctica. Usos dels relatius invariables *què, qui, on*. Usos del relatiu compost. Pleonasmes més habituals

3. Components del grup verbal

El verb: remarques sobre la conjugació dels verbs cabre, caldre, córrer, estar, saber, ser, veure... Verbs de la segona conjugació que presenten interferència amb el paradigma de la tercera conjugació: admetre, concebre, debatre, difondre, ocórrer, incloure... Participis irregulars. Usos més freqüents i més estables de ser i estar. Correlació dels temps verbals en les oracions compostes condicionals. El temps verbal en les oracions de probabilitat. L'ús del gerundi. Concordança del participi. Formes no personals del verb.

4. L'adverbi: ús de la doble negació i de la partícula *pas*. Adverbis i locucions de probabilitat.

5. Enllaços

Conjuncions i locucions conjuntives de subordinació: usos de les completives, modals, temporals, de lloc, comparatives, consecutives, condicionals, concessives, causals i finals. Distinció entre *sinó* adversatiu i *si no* condicional o concessiu; *perquè, per què* i *per a què*. Ús de *posat que*. La conjunció *que* en les oracions completives.

Preposicions: usos de les preposicions: fins, fins a, com, com a, cap, cap a. Ús del de partitiu. Usos de les preposicions a i en introductòries de complements circumstancials de temps i lloc. Canvi i caiguda de preposicions

Lèxic

Derivació: punt de vista morfològic: identificació de lexema, prefixos i sufixos més productius. Punt de vista sintàctic. Canvi de categoria gramatical: substantius, adjectius i verbs; adverbis derivats d'adjectius. Punt de vista semàntic: significació dels prefixos i dels sufixos (superlatius, pejoratius, col·lectius, gentilicis...)

El sentit figurat: la metàfora, la comparació, l'analogia

Frases fetes i refranys

Composició i derivació: l'ús del guionet: compostos a la manera culta amb formes prefixades acabades en -o. Compostos catalans el primer element dels quals és un mot que du accent gràfic. Compostos formats per mots units per una conjunció o preposició. Sintagmes lexicalitzats. Altres: abans-d'ahir, adéu-siau

Polisèmia: concepte i mots polisèmics del vocabulari general

Sinonímia: concepte. Sinònims del vocabulari general.

Antonímia: concepte. Antònims del vocabulari general.

Convencions gràfiques: abreviatures i símbols més freqüents: adreces, indicacions d'hora, pesos i mesures

Tractament personal

Criteris generals per abreujar els mots.

Funció distintiva de l'ús de les majúscules. Les majúscules en els casos d'ús general següents: càrrecs oficials, formes de tractament de persones que precedeixen els noms propis o les designacions de càrrecs, formes protocol·làries, noms d'institucions, organismes i entitats, topònims catalans i no catalans amb article, noms de places, carrers, etc.

Signes de puntuació

L'ús de la coma: oracions adjectives, supressions verbals, inversions d'ordre lògic, pleonasmes, en contacte amb algunes conjuncions, en casos d'ambigüitat o confusió de funcions sintàctiques

Els parèntesis i els guions en incisos, aclariments i aposicions.

Usos més freqüents del punt i coma: juxtaposicions, enumeracions, davant de conjuncions adversatives i concessives, etc.

El guió, els dos punts i les cometes com a marques introductòries del discurs directe o indirecte.

Expressió escrita

Sol·licituds, currículums

Cartes formals: cartes al director d'una publicació periòdica, cartes de presentació o recomanació, per sol·licitar feina, etc.

Textos directius i explicatius: receptes de cuina, indicacions per tenir cura d'animals i plantes, indicacions per fer reparacions d'avaries, etc.

Resums i valoracions de pel·lícules o obres de teatre, ressenyes...

Retrats (aspectes físics, psicològics, biogràfics)

Notícies, entrevistes i cròniques de premsa

Narracions d'esdeveniments

Textos escrits per ser dits: presentacions d'actes, per a conferències, guions d'intervencions en reunions, assemblees, actes formals